Írta: Benedek Csaba
2011. június 29. szerda, 07:31 - Módosítás: 2018. április 03. kedd, 20:09

Dankó Imre bácsi néprajzi órái

A debreceni Néprajzi Tanszék órái közül Hunyadi Péter barátommal Dankó Imre óráit szerettük legjobban látogatni. Néprajzi muzeológiát, délszláv népek néprajzát s minden egyebet felvettünk, amit csak lehetett, s a többséggel ellentétben imádtuk hihetetlen humorát, s a diákokkal szemben tanúsított mogorva, de szeretetteljes magatartását. Ezt a stílust igen kevesen kedvelték, számos ma "híres" néprajzos tért ki előle, s "vizsgázott" más tanárnál, hogy ne kelljen Imre bátyánkkal találkoznia. Állandó bevett formula volt előadásain, hogy rákérdezett irodalmi olvasottságunkra, s annak teljes hiányát folyamatosan a következőképpen definiálta:

-Maguk marhák! Maguk nem olvasnak semmit!

Bevett gyakorlat volt előadásain az is, hogy bár nem lehetett volna, ő mégis írta a résztvevők listáját szorgalmasan. Nem is írta, íratta. Aki jelen volt, annak fel kellett körmölnie nevét a névsorra. Ilyenkor aztán előreadták a lapot, Imre bácsi pedig megszámlálta a neveket. Mikor rájött, hogy a névsor jóval bővebb a jelenlévőknél, szépen végigolvasta a listát, s megjegyezte azokat, akik felíratták magukat. Ezek aztán később szorultak a vizsga alkalmával.

Néprajzi muzeológia vizsgán mindenkinek adott egy tárgyat, amit le kellett írnia szépen leírókartonra. Senki sem választhatott, úgy tette mindenki elé. Ez volt a vizsgabeugró. Nekem szilke jutott. Aztán jött az első kérdés:

-Maga honnan jött?

A válasz után azonban mindenki konstatálhatta, az öreg bizony sokkal többet tudott szülőfalujáról, mint ő maga, akármennyire is lokálpatrióta volt az illető. Egy-egy településen megkérdezte, hogy él-e még xy, a híres halász, múzeumigazgató vagy tanár. Nálam is hasonlóan kezdődött az első muzeológia vizsga, s csuklóból dobtam vissza a választ:

-Felsőgöd.

-Nagyszerű! -vágta rá Imre bácsi. *-Ott aztán semmi nincs! No, legyen akkor Vác. Milyen múzeum van Vácott?*

-Tragor Ignác Múzeum, korábban Vak Bottyán.

-Kiváló. Hány épülete van?

Itt rögtön véget is ért mutatványom, halovány kisegítő pót lila dunsztom nem volt róla, hány épülete lehet a váci múzeumnak. Az öreg azonban nem rettent meg, elmondta, hogy hét. Aztán folyt tovább a vizsga. Senkinek nem adott egyest, visszarendelte a hülyéket, legalább a saját környezetüket ismerjék meg! Következő alkalommal már rettentően felkészültem a váci múzeumból, sőt, az összes környékbeli települést végigszánkáztam, nyugodtan vártam hát a megmérettetést. Jött is a kérdés, hol lakom, nagyszerű, ott nincs semmi! Akkor legyen Vác. Neki is lódultam, s elkezdtem mondani, hogy Tragor Ignác Múzeum... Közbevágott Imre bácsi:

-Ki volt Tragor Ignác?

Azt hittem, megnyílik alattam a föld, elsüllyedek. Hamar feltaláltam azonban magamat, s gyorsan elkezdtem sorolni a múzeum épületeit, hány van, hol állnak, éppen milyen kiállítás tekinthető meg bennük. Ekkor az öreg elkezdett hangosan kacagni:

-Látják? Hülye! De legalább tud valamit! Azután elmagyarázta, ügyvéd volt, s ő alapította a Váci Múzeumi Egyesületet. Végül beírta az ötöst.